

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבינו בנימין שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
נדר שלום תבב"ץ

חכמת נשים

פרשת בהעלותך התשיב"ה

סגולת "המנורה"

בפרשתינו קוראים על הדלקת המנורה על ידי אהרן הכהן. בזמן בית המקדש היתה לנו המנורה, שהיה נמשך ממנה אור רוחני אור הגנוז, ואותו אור היה מאיר את נשמות ישראל והיה מקדש אותן.

היום אין לנו את המנורה שתקדש אותנו, ואסור לנו לעשותה, ככתוב "במתכונתה לא תעשו", ולכן העבודה שלנו לתקן את המידות שנרמזות במנורה בעה"ת.

וכמו שאמרו רבותינו לכל אדם יש שבעה נקבים בראש והם ארבעת החושים שבראש, שהם כנגד ז' קני המנורה והאדם מתקדש על ידם. וסדר שבעה קני מנורה הם: הנר האמצעי כנגד הפה. ב' נקבי החוטם סמוכים זה לזה, העיניים ב' נקבים נבדלים זה מזה. האזניים הנבדלים והרחוקים, וכולם ניזונים ומאירים מהנר האמצעי, כי על הפה נאמר "כל עמל אדם לפיו", והם משמשים לארבעת החושים ראיה, שמיעה, ריחא, דיבור, כנגד ד' אותיות הוי"ה ב"ה.

אם זוכה האדם לקדש את החושים - גורם לייחד את שם הוי"ה ב"ה, א"כ אדם ראיה שמיעה, ריחא, דיבור, גי' ע"ה 1118 כמנין "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד" שבפסוק זה אנחנו מיחדים שמו יתברך וממליכים אותו על כל אבר ואבר שלנו.

ולכן צריך לשמור מכל משמר את הנרות הללו שהם קודש ואין לנו רשות להשתמש בהם בדברים האסורים ח"ו, ומי הם הנרות הללו הם העיניים האזניים החוטם והפה שהם האברים הראשיים של הגוף. ואם אדם זוכה להדליק ולהאיר את החושים הללו בשמן זית זך - גורם שאור החושים היוצאים מהנקבים שהם שבעת הנרות, יהיו זכים וצלולים.

המנורה עצמה - היא הקנה האמצעי שכל ששת הקנים תלויים וקשורים בו - רומזת לעץ החיים שהיא התורה הקדושה וכל הששה קנים ניזונים מהקנה האמצעי שהיא התורה הקדושה, וצריך שהלימוד בה יהיה מקשה אחת כלומר שלא יפסוק באמצע לימודו ח"ו לדברים בטלים.

כותב רבנו הרי"ח הטוב, הנה צורת המנורה עצמה מסוגלת להצלחה, דהיינו אם יצייר האדם לפניו צורת המנורה יצלח, לכן שלמה המלך עשה עשר מנורות בהיכל אע"פ שלא היה מדליק בהם אלא במנורה

המשך בעמוד הבא

אשר
חיל
מי ימצא
ורחוק
מפנינים
מכרה

הזכמת נשים

שעשה משה רבנו במשכן, והיינו כי ציור המנורה לבד הוא מסוגל להצלחה, וכיון בזה להמשיך לבית המקדש שפע הצלחה מעשר ספירות ומשם לכל עם ישראל.

ובסגולת קריאת "למנצח בנגינות" (פרק סז בתהילים) **כתב מו"ר החיד"א בציפורן שמיר** (סימן ב' או ח"י) וז"ל: מה מאד הפליגו באמירת למנצח בנגינות בציור המנורה וכתבו ז"ל **ששכרה רב ועצום וכו'** ולפחות לעשות נחת רוח ליוצרנו נאמר אותו בכוונה בציור מנורה כתוב על קלף צבי עכ"ד.

והרב כה"ח פלאג"י (סימן י"ב אות י"ד) הפליג בשבח האומרה מתוך קלף והביא דברי החיד"א בספרו מדבר קדמות וז"ל: בספר מנורת זהב (כתב) דלדוד המלך עליו השלום **הראהו הקב"ה ברוח הקודש מזמור בנגינות אלהים יחנונו כתוב על טס של זהב מופז עשוי בצורת מנורה** וכן הראה אותו למשה רבנו ע"ה. והיה דוד המלך ע"ה נושא זה המזמור כתוב ומצויר וחקוק במגיניו בטס של זהב כצורת מנורה כשהיה יוצא למלחמה **והיה מכויין סודו והיה נוצח אותם ואויביו נופלים לפניו**. ועיין שם סודות ונפלאות הרמוזים במזמור זה. ובכן אנן יתמי דיתמי דלא בית אדם לנו ראוי לכיון לדעתם של משה רבנו ע"ה ודוד המלך ע"ה וכל הקדושים עמו דהוו ידעי עומקן של דברים סוד ה' ליראיו. עכ"ל.

ובספר בן איש חי למו"ר יוסף חיים זצ"ל (שנה ראשונה פרשת ויגש ד'), כתב, **טוב לומר מזמור אלקים יחנונו ויברכנו, בצורת המנורה**. ובציור ההשכלה בלבד סגי, אם אין ציור מונח לפניו. ובספרו עוד יוסף חי (פרשת ויגש אות ג'), כתב, כשאומר למנצח בנגינות מזמור שיר, המצוייר בצורת המנורה על קלף או על ניר, יזקוף את הציור של המנורה שמסתכל בו, כדי שיהיה הציור זקוף לפניו, כדמיון המנורה שהיתה זקופה ועומדת בהיכל, ולא יניח הציור מושכב ושטוח לפניו.

וכתב בספר אבודרהם דהמזמור למנצח בנגינות מזמור שיר אלקים יחנונו וגו'. נקרא מזמור המנורה. והקורא אותו בכל יום נחשב כמדליק המנורה הטהורה בבית המקדש, וכאילו מקביל פני שכינה. נדע את הערך הגדול של קריאת למנצח בצורת המנורה ונשתמש בסגולותיה המיוחדות, ובעזרת ה' הקב"ה יפיל את כל שונאינו מתחתינו, וביחד ננצח נצחון גמור, ונזכה לגאולה השלימה. אמן ואמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחידוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

בשיעור המוסר היה רבינו מדבר על מידות ויראת שמים, והיה מדבר הרבה בגנות הכעס. כמו כן היה מצטט מדברי רבותינו ראשונים ואחרונים על הקלקול העצום שגורם האדם הכועס, שממש טורף נפשו באפו וגורם לעקור את נפשו הקדושה ממנו, ומשרה במקומה נפש מסטרא אחרא ונחשב כעובד ע"ז. כמ"ש בזוהר פרשת תצוה (דף קפב).

והוסיף רבינו מדברי ההקדמה ל"עץ חיים" שאחד התנאים הראשונים ללימוד הקבלה הוא שלא לבעוס. וזו לשון רבינו מהרח"ו: "אני הכותב משביע בשמו הגדול יתברך... שאם אוותה נפשו לבוא בחדרת החכמה זאת, יקבל עליו לגמור ולקיים כל מה שאכתוב... וצריך אזהרת סור מרע ועשה טוב ובקש שלום. בקש שלום, צריך להיות רודף שלום ולא להקפיד בביתו על דבר קטן וגדול וכ"ש שלא יבעוס ח"ו... ויזהר מהכעס אפילו בשעה שמוכיח את בניו לא יבעוס כלל ועיקר..." עכ"ל.

אחד המשתתפים בשיעור העיר ואמר לרבינו: "אני ראיתי אנשים שיודעים ובקיאים בתורת הקבלה, שגם הם כועסים ונרגזים בעידנא דריתחא". אמר לו רבינו: "אלו שכועסים הם רק חושבים שיודעים ומבינים בקבלה, ולמעשה אין בידם מאומה".

קציצות עוף טעימות ופריכות

המצרכים:

- 1 ק"ג עוף טחון
- 2 תפוח"א
- 1 בטטה קטנה ודקה
- 3 ביצים
- 1/2 כוס פירורית זהב
- 1 בצל גדול
- מלח פלפל שחור

אופן ההכנה:

לבשל את התפוח"א ולעשות מהם פירה
אח"כ לקלף את הבטטה והבצל ולגרד בפומפיה דקה ולסחוט את המים שיוצאים מהגירוד של הבצל.
להוסיף לקערה את העוף טחון ושאר המצרכים לעשות מהם עיסה ואח"כ ליצר קציצות קטנות ולטגן בשמן שחומם מראש עד להשחמה.

